

Lépcsőről lépésre

Az V. Mezőberényi Művésztelep

VÁN HAJNALKA

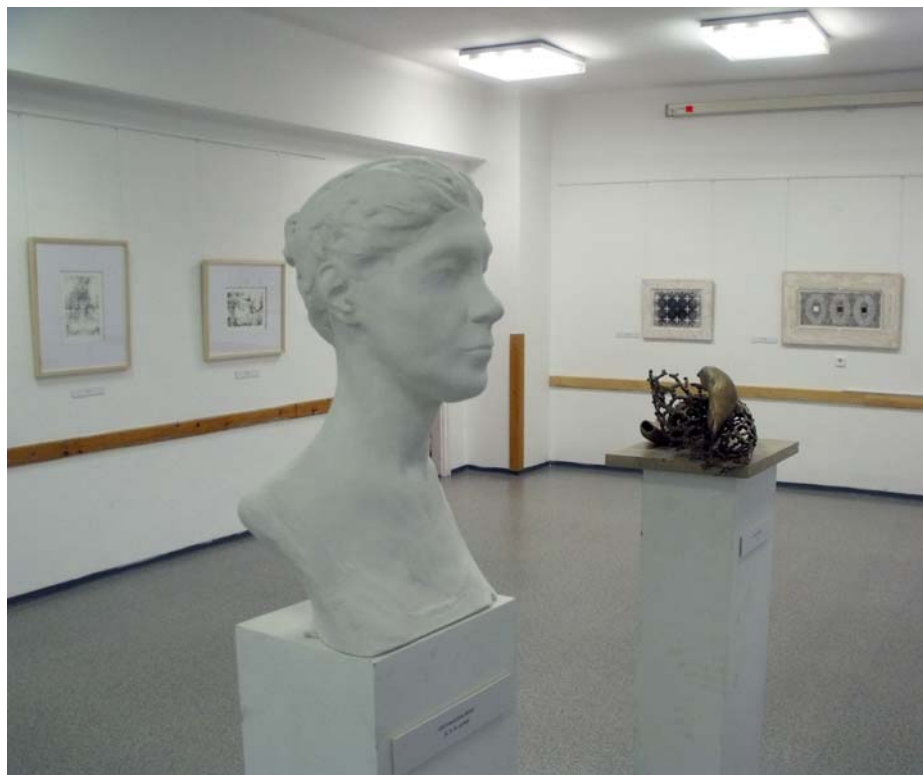
Hogyan tudom megragadni azt, ami már eleve sajátja a Mezőberényi Művésztelepnek? Lépcsőről lépésre, fel a magasságokig és onnan vissza, megjárva az utat egyedül és/vagy együtt. Haladhatunk lépcsőfokonként a kézzelfoghatótól, az adatszerűtől a művészi, a szellemi felé. Ám megmártózzhatunk átszellemülve, fentről érkező, a valódiiban, a valóságosban is. Átjárható a dolog, sőt, újrajárható, és ezzel a többször ismételt úttal elmélyíthetőbb a tudás, melyet csak megélve szerezhetünk meg.

Most minden elfogódottságot félretéve, beszéljenek a számok, a kronológia, mely alapján legelőbb a szegedi *Pataki Ferenc* festő és grafikus munkáiról ejtenék pár szót. Ő töltekezik talán a leginkább a művésztelepi létből, az együttlétből, a hely adta inspirációból. Ezek az élmények pedig előhívják belőle mind a gyermeket, mind az intellektuális felnőttet. Megcsillannak nála a valós tapasztalásokra alapozott, táj- vagy atmoszférelményekből kibontakozó festői játékok, az asszociációs önképelemzés produktumai s a képi révbé érés, melynek a mindannyiunk által ismert Petőfi-daggerotípiá, mintegy sugalmazásként, értelmet ad.

Bácskai Bertalan festő meditatív és statikus alapállása aszkézisre vall. Tartózkodóan kevés motívum tűnik fel képein, de a réteget rétegre rakva és helyenként azt visszaszedve uralja eszközeit, hogy megszülethessenek a képek, melyek tele vannak elmúlással és kitöréssel – vagy feszültséggel és nyugalommal.

Utánuk következzenek, akik klasszikus festői problémákkal jellemezhetőek, a szellemi harcokat vívók. A művésztelep ötlenének megálmodója és szakmai irányítója, *Bereznai Péter* monokróm műveivel Szentendréről érkezett szülővárosába. Bereznai a lépcsőkar legaktívabb koptatója. Mágikus egyszerűségben megörökített eszméi nem lefelé, hanem előre nyomják, húzva maga után társait. Nem kisebb dolgok foglalkoztatják, mint a lét és a már nem lét, továbbá az univerzum, de rácsodálkozhatunk ezek könnyedségére is.

A *Pataki Ferenchez* hasonlóan, szintén szegedi illetőségű *Henn László András* festő munkáin biblikus témaválasztásának és használt módszereinek köszönhetően a művészet korai korszakainak képi világa, azon belül is a

miniatúrafestészet juthat eszünkbe. Szinte zsúfoltak a kis méretek ellenére, ám mégis rendezettség, összefogottság, légiesség árad belőlük.

A végére hagyott két alkotó személyes mitológiájából építkezve hozza létre munkáit. A mezőberényi *Papp Zoltán* grafikus montázszerű és finoman bravúros akvarelljeinek sorsa adott témát. A gyógyulás egyfajta művészi megoldása ez. Ezért férnek meg egymás mellett felhői, melyek a gondtalanság, a remény érzetét keltik és a tüskék, amelyek ugyancsak szimbolikus elemek.

Kiállítási enteriőr, elől **LESTYÁN-GODA JÁNOS** plasztikai, a falon (balról) **PAPP ZOLTÁN** két munkája és **BEREZNAI PÉTER** három alkotása

BEREZNAI PÉTER:
A hajnal mágiája II., 2016,
lavírozott tus, akril, merített
papír, 33x70 cm

PATAKI FERENC:
Petőfi-ikon, 2016,
akril, préselt fa, 60x60 cm

A szarvasi gyökerekkel bíró *Lestyán-Goda János* szobrász új szintet hozott a Mezőberényi Művésztelep életébe. Esetében a gyermekkori vízközelség, a hal és a háló örök témát adtak: a hal az életformát, a háló pedig a létre utaló szimbolikát. Portréi ugyancsak erős stílusérzékről vallanak. És hogy milyen stílusról? A művésztelep alkotói esetében a gondolat a közös, a szemlélet, mely aztán sokféle formában ölthet testet, és ha megneveznénk őket, talán pont a különbözőségüket erősítenénk fel. A szellemi rokonság jól érezhetően átlengi a csapatot. Nem véletlenül használom a csapat szót, hiszen az együtt töltött napokban nemcsak egy művésztelep működött, hanem teammunka folyt, teret adva mindenkinek, hogy önmagát adhassa, ugyanakkor egy kimondatlan célért munkálkodjon, lépésről lépésre.

BUKTA IMRE

Tizenhat éve működik Mezőszemerén *Nyílt Tér* néven művésztelep. Az intermédiá szemléletű közös alkotómunkára érkező képzőművészeket évről évre megérinti az 1200 lelkes falu „lüktető” élete, a sokszínűség, ami első pillanatra nem is tűnik fel igazán, ám idővel minden

TASNÁDI JÓZSEF:
Tyúk-kerítés, 2016,
vegyes technika, 150x230x5 cm

Nyílt Tér

Művésztelep Mezőszemerén

alkotó megtalálja, felfedezi a számára megfelelő motívumot. Fontos megjegyezni, hogy a művésztelep a falu közepén helyezkedik el, a templom és a polgármesteri hivatal mellett, ám a hatalmas területen fekvő, falusias hangulatú épületek tövében ideális körülmények várják az alkotókat. Példaként említhetnénk a hálósobáknak átalakított

régi tehénistállót vagy a műteremként is használt csúrt, amiben esténként olyan bemutatkozó prezentációkat tartanak, melyek a falusiak számára is nyitottak, és egyre népszerűbbek. A szervezők (*Kónya Réka, Szirtes János, Bukta Imre*) az ideai alkotótábor résztvevőit is úgy válogatták össze, hogy a klasszikus festésen túl jelen legyen például az installáció, a videó és a konceptuális fotóhasználat is. Szempont még, hogy pályakezdő képzőművész és a határon túli magyar alkotó is lehetőséget kapjon a részvétellel. Így esett idén a választás *Molnár Judit Lillára* és a Székelyudvarhelyen élő *Lakatos Gabriellára*.

Tasnádi József képzőművész a tőle „megszokott” alkotói színvonalon készített el egy olyan projektművet, amelynek az alkotási folyamatába, sajátos művészeti közmunkaprogramként is értelmezhetően, még négy részt vevő művészt vont be.

Szirtes János tovább gyarapította immár több százra tehető filmetűdjeit, melyek elkészítésében szakmai partnere *Molnár Ágnes Éva*. Ezek a minimalista videómunkák olyan finom megfigyelések eredményein alapuló benső kivetülések, amelyek a legtöbb esetben ember-ember, ember-állat, ember-természet, valamint adott esetben ember-gép viszonyrendszerén nyugszanak.

Fotó: Molnár Ágnes Éva